

ชื่อเรื่อง การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในช่วงชั้นที่ 3-4
ของจังหวัดหนองคาย

ผู้วิจัย นายโสภณ สรรพศิลป์ **ปริญญา** ค.ม. (การบริหารการศึกษา)

อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร. อุดยศักดิ์ สุนทรโรจน์	ประธานกรรมการ
	ดร. มานิตย์ อัญญาโพธิ์	กรรมการ
	นายตุ้ จงรักษ์	กรรมการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 2549

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดการเรียนการสอนในช่วงชั้นที่ 3-4 ของจังหวัดหนองคาย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้มีทั้งหมดจำนวน 304 คน โดยจำแนกเป็น ผู้บริหาร 57 คน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ 57 คน ครูผู้สอน 133 คน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 57 คน จากโรงเรียนขนาดใหญ่ 6 โรงเรียน ขนาดกลาง 22 โรงเรียน และขนาดเล็ก 29 โรงเรียน ซึ่งเลือกมาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดการเรียนการสอน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 71 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.32 ถึง 0.81 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.76 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two – ways Analysis of Variance)

ผลการวิจัยพบว่า

1. การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดการเรียนการสอนในช่วงชั้นที่ 3 – 4 ของจังหวัดหนองคาย ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งโดยรวมและรายด้าน

2. การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดการเรียนการสอนในช่วงชั้นที่ 3 – 4 ของจังหวัดหนองคาย ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มีขนาดโรงเรียนต่างกัน โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นทั้ง 4 กลุ่ม โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และไม่มีปฏิสัมพันธ์ในทางสถิติ ระหว่างสถานภาพและขนาดของโรงเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Title: A Usage of Local Wisdom to Provide the Learning and Instruction Management in Level III and Level IV in Nongkhai Province.

Author: Mr. Sopon Sappasin **Degree** M.Ed. (Educational Administration)

Advisors: Dr. Adulyasak Soonthornrojana Chairman
Dr. Manit Anyaphoe Committee
Mr. Tu Jongrak Committee

RAJABHAT MAHA SARAKHAM UNIVERSITY 2006

ABSTRACT

The purpose of this research was to study the levels of local wisdom usage for providing learning and instruction management in Level III and Level IV in Nongkhai Province. The sample consisted of 304 personnel divided into 57 administrators, 57 heads of academic branches, 133 teachers and 57 basic educational committees in educational institutes in Level III and Level IV. The sample of this research consisted of 3 different school sizes 6 large size schools, 22 medium size schools and 29 small size schools by using the multistage random sampling. The instrument for collecting data was the questionnaire related to the level of local intellectual usage in providing the learning and instruction management. This questionnaire was the rating scale consisting of 71 items with the discrimination value from 0.32 to 0.81 and reliability value 0.76 The statistics for analysis consisted of percentage, arithmetic mean, standard deviation and the test of hypothesis was made by using the two ways analysis of variance.

The results of this research were as follows:

1. A usage of local wisdom in providing learning and instruction management in Level III and Level IV in Nongkhai province was in the moderate level.

2. In accordance with the opinions of educational administrators, heads of academic branches, teachers and basic educational committees in the basic institutes having different sizes of schools, a usage of local wisdom in providing learning and instruction management in Level III and Level IV in Nongkhai Province was found that the four groups' usage of local wisdom, totally, was not statistic ally significant different and not statistic ally significant interaction between the status and the sizes of schools in the usage of local wisdom.

In brief, the result of this research could be used as the information for the administrators and to whom it might concern in order to improve weakness, to increase some goodness and to develop the usage of local wisdom in providing learning and instruction management qualitatively and efficiently.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY